

KÖNYVAJÁNLÁS

A nemzetiségi kulturális autonómiáról.

A Balatonalmádiban, 1994. április 14–16-án rendezett tanácskozás előadásai (Magyar Művelődési Intézet, 1997)

A Halász Péter Köszöntőjével és Zárszavával, és Stíker Sándor Megnyitójával megjelentetett kiadvány eredeti formájukban közli az érdeklődők számára az elhangzott előadásokat abban a biztos tudatban, hogy a nemzetiségi kulturális autonómia témakörének tárgyalása minden formájában hasznos, mert már működő példákat mutat be, és hasznosítható, továbbgondolható szempontokat, megállapításokat fogalmaz meg. Az előadások a finnországi svédek autonómiájától a dániai és belgiumi németek kisebbségi helyzetével foglalkozókon át a hazai nemzetiségekig és a határokon kívüli, kisebbségben élő magyarok helyzetével foglalkozóig ölelték fel a témát. A Spanyolországban élő katalán nép helyzete, a spanyolországi példa mutatta a legvilágosabban: a társadalom belső szerkezetének kiépitése és karbantartása nyújthatja a legfőbb biztosítékot a nemzeti kisebbségek fennmaradásához. Ebben az értelemben kereste a konferencia a kulturális autonómia helyét és szerepét. Olyanok beszéltek erről, akik néptük szerencsésebb történelmi és politikai helyzete következtében már fölismerték a kulturális autonómia különböző formáinak jelentőségét és élvezik annak eredményeit. Főként olyanoknak beszéltek ezekről a kérdésekről, akik többé-kevésbé maguk is látják ezeket az összefüggéseket, de környezetükben még korántsem találunk megértésre. A tanácskozás megszervezésével és az elhangzottak közreadásával azt a célt kívánta és kívánja szolgálni a Magyar Közművelődési Intézet és a konferenciát szervezők, hogy a kulturális autonómiával kapcsolatos ismeretek gyarapodásával csökkenjen a fogalommal kapcsolatos bizalmatlanság és erősödjék a népek, nemzetek és nemzetiségek közti bizalom. A balatonalmádi tanácskozásra 1994. tavaszán került sor, így az előadásokban elhangzottak arra az időszakra, egy-egy téma akkori állapotára, helyzetére vonatkoznak.

Az elmesélt idő

Családsorsok a huszadik századból I-II. kötet
A Szociálpolitikai Értésterő Könyvtára, 1996

Az MTA Szociológiai Intézet, a Max Weber Alapítvány és a Kávé Kiadó adta ki a két kötetes művet, amelyben tizenhét családtörténet található, tizenhét magánvilág elmúlt évtizedeinek lenyomta. A könyv szereplői gyerekkorukról, kedvenc időöltésükről, játékaikról, iskolai emlékeikről, beteljesült vágyaikról és a soha meg nem valósultakról, küzdelmeikről, mindennapjaik folyásáról, bensőséges és megromlott családi kapcsolataikról, életük fontos epizódjairól, valamint a sajátjukként megélt történelem kínjairól, féltelmeiről és kis „szerencsésről” mondják el mindazt, amit elmondani, s hallgatják el mindazt, amit elhallgatni érdemesnek tartanak. (A könyvajánlás: részlet Szalai Júlia előszavából. A kötetet szerkesztette Horváth Ágota.)

BESZÁMOLÓ

Az amatőr képző- és iparművészet megmérettetése a XVI. Országos „Autodidakta” Kiállításon

Egy nappal március idusa, a magyar Nemzeti Ünnepek 149. évfordulója előtt, több, mint 900 résztvevő jelenlétében, dr. Szabó Zoltán, művelődési minisztériumi államtitkár szavaival a budapesti Kongresszusi Központban nyitotta meg kapuit az 1997. évi Autodidakta Kiállítás.

A seregszemlét meghirdető és szervező Magyar Művelődési Intézet nevében Földiák András igazgató köszöntötte a kiállítást jelentővel megüdvöztető művészeket és a látogatókat, és köszönte meg a támogatók és a szervező munkatársak segítségét, melynek révén a mostani XVI. alkalommal is betekintést nyerhetünk a magyar jelen vizuális kultúrájának egy szeletébe.

A Tavaszi Fesztivál történetében először, Ózd, Kecskemét és Szolnok után most Budapesten először mutatták be a műkedvelő alkotóművészek alkotásait. A festmények, grafikák, szobrok nagyrészt művészeti körök, civil szerveződések műkedvelő animátorai, vagy a család lelkesítő támogatásával születtek.

A Magyar Művelődési Intézet az előző, 1993. évi szolnoki kiállítást követően a támogatások elnyerése érdekében keresett meg, így ezúton a kiállítás támogatásának sorában elsőként a Művelődési és Köznevelési Minisztérium Közművelődési Főosztályát, továbbá a Nemzeti Kulturális Alap Közművelődési és Szakmai Kollégiumait, a Művészeti és Szabadművelődési Alapítványt, valamint a főváros kulturális seregszemlét is szervező Budapesti Tavasz Fesztivál Közhasznú Alapítványt üdvözölhetjük.

A kis magyar falvakban, városokban a maga és környezete örömeire festő, faragó mintegy másfélezer „autodidakta” művész 4690 alkotása 29 előválogatást végző zsűri elé került, majd ebből az anyagból egy öttagi festő, grafikus, iparművész zsűri rangsorolása után a kiállításra.

A képzőművészeti alkotásokat, kézművesipari termékeket előzetesen keletkezésük helyén, a nagyobb régiókat összefogó megyei önkormányzatok, így pl. Szabolcs-Szatmár vagy Bács-Kiskun megye vagy a városi művelődési házak, mint pl. a székszárdi művelődési ház által rendezett kiállításokon mutatták be. Természetesen e sokszor kiemelkedően magas esztétikai színvonalat képviselő kézművesipari remek szingazdagságát a bemutatott 400 munka csak részben szemlélteti.

A csepeli Halász Zsóka „Napralforgót csipegető fácánok” c. olajfestményén a friss színek naty festőkre jellemző közvetlenséggel hatnak nézőjükre.

A vonalvezetés, a színek a művész képi metakommunikációja. E művészet kínálta eszköztár lehetőségeinek kiaknázásaként születhetett meg a siroki művész, Gáncsos Zsolt „Unalmas élet” vagy a várdombi Bakó László „Szalámifa” című ötletes, korunk szellemét kifejező alkotása is. A Magyar Művelődési Intézet mindhárom munkát 15 ezer forintos egyéni díjjal jutalmazta. Az egyéni díjak adományozásában a Művelődési és Köznevelési Minisztérium járt élen 25 ezer forintos egyéni díjainak odaítélésével. Az egyiket az orosházi Kovács Lajos Béla „Dülöngélő”, a kiállítás katalógusának címlapján is bemutatott, a zsűri valamennyi tagjánál osztatlan sikert aratott egyéni hangulatú festményével, a másikat pedig a győri Ludwig Nikolett peachwork-rátétes elegáns iparművészeti ruhamodelljével érdemelte ki. A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének 30 ezer forintos díját a XX. sz. végi elidegenedési folyamat végállomásait megjelenítő szombathelyi Szabó László „Az utolsó dzsungel” c. alkotása nyerte el.

A Pegazus Art Galéria 20 ezer forintos egyéni díjában P. Boros Ilona törökbálinti grafikus egyedi alkotását részesítette.

A Szabad Képző- és Iparművészek Országos Szövetsége az általa felajánlott két 15 ezer forintos egyéni díj közül az egyiket a balatonfüredi Irázi Örkös Gáza „Kerek erdő” c. pointilista festményéért, a másikat pedig a győri Almási Zétény „Orgonok” c. egyedi hangvételű grafikai sorozatának elismeréseként ítélte oda.

A margitszigeti Európa Ház egyéni díjával a soproni Krasznai Ferenccé torontali gyapjúszőnyegét jutalmazta.

Az érdi Poly Art Művészeti Alapítvány pedig a mesteri szinten művelt fazekasság képviselőjét, az enyingi Kató Balázst redukációs technikával készített vázatoráért tüntette ki a felajánlott 15 ezer forintos díjjal.

A képzőművészeti körök vezetői a szó klasszikus értelmében vett animátorok, nekik köszönhető az alkotók mintegy másfélezer fős tábora.

Ilyen animátori szerepet tölt be immáron 25 éve a nyírbátori Alkotóház Képzőművészeti Műhelyének és Tűzzománc Stúdiójának vezetője, Makrai Zsuzsa is. Hozzáértő felkészülésének köszönhetően a stúdió tagjai nyaranta alkotótáborokban vagy évközi továbbképzéseken fejleszthetik tudásukat és mutatkozhatnak be művésztsáik és a nagyközönség előtt. Tevékenységét a Szabad Képző- és Iparművészek Országos Szövetsége 30 ezer forintos díjjal jutalmazta.

Szerencsére e méltán elismert művész-animátoron kívül még sok szürke eminenciás hasonló áldott tevékenységet fejt ki. Példaként a főállásban menaszszonyi ruhakölcsönzővel foglalkozó, e kiállításon „Íriszes csendélet” című alkotásával szereplő, nyugdíjas asszonyt, L. Székely Olivát emelném ki, aki 10 éve lesz, hogy a mosonmagyaróvári „Paletta” Kör többek között e kiállításon is résztvevő fiatal művészeit pártfogásába vette. Felkes ösztönzése nyomán indult el útján Beregszászi Balázs festő és Proity Olga festő és tűzzománc készítő művész is.

A Művelődési és Közoktatási Minisztérium a 150 ezer forintos alkotóközösségi munkát jutalmazó díjat a több szekcióba – szobrászat, plasztika, kerámia, festészet, grafika, textilművészet – tevékenykedő Mészáros László Képzőművészeti Egyesület munkájának elismeréseként az egyesület elnökének és egyben művészeti vezetőjének, Janzer Frigyes szobrászművésznek nyújtotta át.

A Kiállítás szervezői egy-egy, a résztvevők számára átadott „Emléklap”-pal igyekeztek áthidalni, hogy még az itt szereplő sem lehettek mind díjazottak. Részükre a katalógus és a műtárgyjegyzék s saját alkotások publikálásán túl a művésztsáik alkotásairól is tudósító ajándék és emlék.

A szakmai zsűri nemesen nehéz feladatot vállalt a sokszor homlokegyenest eltérő technikai megoldást választó és gondolatot közlő magas szintű alkotások kiválasztásakor.

Az adott mű által képviselt érték csak összehasonlítás kérdése. Bármely „örökbecsű”-nek mondott alkotás egy másik kor emberének szemében akár nevetégesnek is tűnhetne, de a harmónia minden korban a gondolat tisztaságát sugallta.

Ez volt tehát szempontja az „Autodidakta” Kiállítás részére felkért 5 tagú zsűrinek, név szerint: Bakay Erzsébet és Kun Éva iparművészeknek, Ligeti Erika szobrászművésznek, Mayer Beáta festőművésznek és nem utolsósorban a Kiállítás főrendezőinek, Angyal Máriának és Bálványos Huba Munkácsy-díjas grafikus- és szobrászművész esztétának.

A TV3, a Híradó két kiadása, a Stúdió '97 és a Múza magazin tudósított e két héten át tartó kulturális eseményről.

Az alkotás folytonosságának biztosítására a Művelődési és Közoktatási Minisztérium megbízásából a Művészeti és Szabadművelődési Alapítvány az 1997. évre pályázatot írt ki a művelődési és művészeti alkotóközösségek folyamatos és rendszeres továbbképzését biztosító alkotótáborok és rendezvények támogatására. A cél a művelődési hagyományok megőrzése, az amatőr alkotókészség fejlesztése a közművelődési intézmények, szövetségek, egyesületek, társaságok, alkotótelepek, műhelyek, stúdiók keretén belül.

T. Balázs Anikó

Levél Kovásznáról, kelt 1997. április 13-án

Kedves Barátaink! Az alighogy véget ért KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR NAPOK '97 rendezvénysorozatára való visszatekintés jó alkalom a számvetésre. A magunkba nézésre. Az eredmények mérlegelésére, és arra is, hogy beszámoljunk róluk.

Az idén a „napitár kegye” tette lehetővé, hogy épp április 4-én, Körösi Csoma Sándor anyakönyvi bejegyzésének 213. évfordulóján kezdhettük, és 11-én, halála 155. évfordulóján zárhattuk a rendezvénysorozatot. Nyolc napon át tömör rendben követték egymást az események. Nyolc napon át volt életünk aktív része Körösi Csoma Sándor, az ő tisztelete jegyében koszorúztunk sok jeles ember, jelentős számú közönség jelenlétében, az ő tisztelete jegyében zarándokolt ide négy országból (Magyarországról, Kárpátaljáról, Felvidékről és itthonról, Erdélyből) közel négyszáz ember, a különböző csoportok tagjai, akik műsoraikkal nemcsak Kovásznán, hanem Sepsiszentgyörgyön, Kézdivásárhelyen, Csíkszeredában és több környező faluban is színpadra léptek. Szép és gazdag kulturális fesztiválnak tapsolhattunk, színi előadásoknak (sepsiszentgyörgyi Tamási Áron Színház, debreceni ADYÁK- és pécsi DIÁKSZÍNPAD, kovásznai Ignác Rózsa Együttes), kórusoknak (Pécs, Nagykanizsa, Kovászna), népi és modern táncegyütteseknek (Pápa, Nagykanizsa, Csenger), irodalmi műsoroknak. Bemutatót és vetítettképes előadást tartott a Magna Hungaria csoport, amelynek tagjai tavaly az Ural mellől lovagolták végig a vándorló magyarok útját élményeket, tapasztalatokat gyűjtve. Tudományos rendezvényeink voltak, leendő (Diákkerekasztal) és igazi tudósoknak (Csoma Szimpózium). Az utóbbin eddig soha nem tapasztaltan gazdag volt a részvétel, igazi szellemi csemege volt, alapja egy újabb könyvnek... A nagybányai szobrászművésszel, Törös Gáborral KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR EMLÉKPLAKETT-et terveztünk, melyet a vele járó kísérő diplomával az idén első ízben dr. Csetri Elek akadémikus professzornak, a hazai Csoma-kutatás legkiemelkedőbb egyéniségének ítéltünk oda. Szép, ünnepélyes pillanata volt rendezvényünknek az Emlékérem átnyújtása... S a képzőművészeti kiállításunkra, a CSOMA tárlatra is (témája: A FA – mint szimbólum) eddig soha nem tapasztalt számban érkeztek munkák három ország (Erdély, Anyország, Kárpátalja) 112 művésztől. A fő helyre Kusztos Endrét hívtuk meg, aki egész életművét, gazdag lelki-képi világát a fa szimbólumával álmolta lapjaira... S hogy mindez sikerülhetett, nem kis erőfeszítésbe került annak a kis csapatnak, amelyik felvállalta a munkát, kezdve a szervezéstől, a véget nem érő levelezéstől, amíg mindent össze sikerült hozni, el egészen az anyagok megteremtéséig s a lebonyolításig. Semmiféle alapítványi támogatást nem kaptunk, vállalkozóknál, kultúraszertől, érzelmeikben „hozzánk tartozó” vállalatvezetőknél kopogtattunk kérelmeinkkel, s voltak, akik meghallgattak, úgyhogy a rendezvény végső soron megvalósulhatott, s úgy tűnik, belebukás nélkül. S ha van hatása, az immár a lelkekbe épül be...

Egész éves programjaink is vannak, Irodalmi Klubunk, melyre írókat, népköltészetit gyűjtöket hívunk meg, havonta egy valakit. Millicentenáriumi és 1956-os összevont, egész napos rendezvényt tartottunk novemberben, igen szép sikerrel. Népközpontunk idén egy három éves ciklus első évében A SZÜLŐFÖLD ARCA – ÉRTEKEI kapcsán a szűkebb pátriát, Háromszék megyét pásztázta fel (régészet, történelem, irodalom, népi kultúra, tudomány stb.), jövőben ugyanazt Erdélyre, két év múlva az ősszmagyarságra szélesítjük ki.

Az élet folyik, csak annyit érünk, megállni nem szabad. És nem is állunk meg. Terveztünk negyedik Csoma kiadványunk, a KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR SZELLEMTÜTJÁN anyaga összeállt, pályáztunk vele a magyar Művelődési Minisztériumhoz, ha támogatnak, újabb erőfeszítés előtt állunk, hogy a rendszerint a költségek negyedtét-harmadát fedező támogatást kiegészítsük valahonnan, s az értékes anyagot év vége előtt megjelentethessük...

Elkezdjük a csomakörösi Emlékház – Körösi Csoma Sándor szülőházának mása – felépítését ugyanazon a telken, ahol valaha a szülőház állott, remélhetőleg az idén elkészül, s folytathatjuk fáradozásunkat, hogy a budapesti építészől, Csernyus Lőrincről Kovásznára megtervezett Emlékmúzeum és Dokumentációs Központ ügyét is előbbre mozdítsuk, ill. ehhez kapcsolódjon az ennek alapjai megteremtésére kibocsátott 10 angol fontos, 20 \$-os, 1000 forintos és 5000 lejes téglajegyek árusítása, amellyel egy olyan alapot teremtsünk, amivel elindíthatjuk a 200.000 \$-nyi összegbe kerülő építkezést. Lassan akar elindulni, megmozdulni ez az ügy. Támogat bennünket a Világszövetség jóindulata. A világ minden részére szétküldött, az egész világ magyarságát segítségül hívó kérés levelünkre egyetlen ország, Venezuela magyarsága reagált, ők vittek és adtak el 50 db 20 \$-os jegyet. A református Világtalálkozón az egyházak segítségéért folyamodó felhívásunk (nem pénzbeni támogatást, hanem jegyeink népszerűsítését kértük tőlük) is visszhang nélkül maradt. A holtpontról mégis kimozdultunk egy moccanásnyit, három, a környéken vadászó német (tehát nem magyar) turista meghallva szándékainkat, fejenként 2-200 márkát ajánlott fel a „nemes célra” épp most, a Csoma Napok idején.

Zárjam azzal: vajha elfőnne az ideje, hogy Körösi Csoma Sándor szelleme a világ távolabbi pontjain élő barátainkkal is összehozna bennünket. Talán annak az emlékmúzeumnak a megnyitójára valamelyik Csoma Napokon... Egyelőre – sajnos – az élet törvényei szigorúak, s csak azt tehetjük, hogy feszegetjük szűkre szabott lehetőségeinket...

Tisztelettel és szeretettel: Gazda József

A Vass Lajos Népzenei Szövetség Közgyűlése köszöntet mond a Magyar Művelődési Intézetnek azért az erkölcsi, anyagiakban is kifejezhető támogatásért, ami kaptunk közösen meghirdetett rendezvényünk, a Vas Lajos népdaléneklési verseny lebonyolításához.

A vetélkedőn összesen 192 versenyző (közülük 62 a határokon túlról) vett részt, s a 13 helyszínen megrendezett elődöntők után 36 fő került a Kárpát-medencei döntőbe.

Ez a nagyszabású népdaléneklési verseny a Szövetség Közgyűlésének megítélése szerint jól szolgálta a népdal iránti érdeklődés erősítését, a népdaléneklés szakmai színvonalának növelését. Egyben jó példája volt annak, hogy a magyar művelődés szolgálatában miként kell összefogniuk, együttműködniük a hasonló célokért fáradozó intézményeknek és egyesületeknek. *(Olsvai Imre, elnök)*

TÁJÉKOZTATÁS

VII. „Anyám fekete rózsza” Nemzetközi Vers- és Prózamondó Találkozó

Az erdőkertesi Kulturális Közhasznú Alapítvány (2113 Erdőkertes, Fő u. 44.) és az Ady Endre Művelődési Ház a veresegyházi Polgármesteri Hivatallal ez évben hetedszer rendez meg az „Anyám fekete rózsza” Nemzetközi Vers- és Prózamondó Találkozóját.

Ez évben elődöntőink voltak február 22-én Lendván (Szlovénia), március 22-23-án Szabadkán (Kis Jugoszlávia), április 3-4-5-6-án Sepsiszentgyörgyön (Erdély), április 11-12-én Léván (Szlovákia) és 12 elődöntőre Erdőkertesre utaztak a jelentkezők.

A külföldi elődöntőket szervező helyi kollégák felhívásunkat eljuttatták valamennyi magyarlakta területre, információink szerint azt közölte a sajtó és a rádió is.

Nyilván ennek eredménye, hogy ma a jelentkezések lezárása előtt, mintegy 300 fő határon túli magyar résztvevővel számolhatunk.

A magyarországi jelentkezők létszáma ma 417 fő.

A jelentkezőket két kategóriában értékeli a zsűri, (12-17 év) gyermek kategória és (17-től korhatár nélkül) felnőtt kategória. A résztvevők aránya 60-40 % a gyermek kategória javára.

Reméljük azt is, hogy a Magyarok Világszövetségének felhívására a nyugati régiókból is érkeznek jelentkezők.

Felhívásunk Európában 14 Országos Tanácshoz, a tengerentúlon 7 Országos Tanácshoz jutott el.

Amikor úgy határoztunk, hogy a májusi döntőt három napra tervezzük (május 2-3-4.) az a gondolat vezérelt minket, hogy versmondáson túl alkalmat tudjunk teremteni kötetlen beszélgetésekre, szakmai fórumokra, ismerkedésre.

Folytatva 1996. évi gyakorlatunkat, a május 4-i gálaműsort ismét szerepeltetjük Gödöllőn, ahol rendezvényünknek a Frederic Chopin Zeneiskola ad otthont. A résztvevők fellépnek május 3-án Veresegyházon a Szociális Otthonban, a Széchenyi téri Óvodában és a Református Templomban.

Fontosnak tartottuk és tartjuk ma is, hogy a Versmondó találkozón megjelenjenek a társzművészetek. Ennek érdekében minden évben képzőművészeti kiállításoknak, kórusoknak és hangszeres szolistáknak adunk helyet.

Bízunk abban, hogy az Erdőkertes-Veresegyházi versstínep a magyarajkúak évente visszatérő rangos rendezvényévé válik. *(Dániel Kornél, titkár)*

VÁLLALKOZÁS – KULTÚRA – MŰVELŐDÉSI OTTHON országos szakmai konferencia

A konferencia szervezői és támogatói: Magyar Művelődési Intézet, Megyei Művelődési Központok és Regionális Szervezetek Országos Szövetsége, Magyar Népművelők Egyesülete, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzat, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Népművelők Egyesülete, Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Művelődési és Ifjúsági Szolgálat (5000 Szolnok, Hild János tér 1. Postacím: 5001 Szolnok, Pf. 198. Tel.: 56/424-310 Fax: 56/344-614).

Helyszíne: Szolnok, Városi Művelődési Központ KHT (Városközpont)

Időpontja: 1997. május 22-23.

Céja és aktualitása: Konferenciánknak különös aktualitást ad a készülő szaktörvény és a non-profit törvény remélhető kormány és Parlament elé terjesztése, valamint az a tény, hogy településeink képviselő-testületei az önkormányzatok pénzügyi helyzetének romlása következtében különféle intézmény-tartási, összevonási stb. variációkon gondolkodnak. E konferencián a törvényekkel összefüggésben a nem önkormányzati fenntartású művelődési otthon jellegű intézmények (közösségi színterek) egyesületi, alapítványi, magán, vállalkozási és közhasznú társasági formában történő működtetésének előnyeiről és hátrányairól; a pozitív és a negatív tapasztalatokról szeretnénk tárgyilagos, világos képet nyújtani. Az elhangzott referátumokból, tapasztalatokból remélhetően ki-ki további ötleteket merlíthet.

A konferencián résztvevők köre: a művelődési otthon jellegű intézmények szakmai és gazdasági munkatársai, az intézmények fenntartói (önkormányzatok, egyesületek, alapítványok vezetői, ill. érintett szakemberei), valamint a közművelődést irányító országos, megyei szervek, szervezetek vezetői, munkatársai.

A konferenciához kapcsolódó programválaszték a második napon:

- A műhelybeszélgetés folytatása a KHT természetrajzáról Szolnok Városi Művelődési Központ KHT-ban.
- Eszmecsere a kulturális-turisztikai tartalmi és szervezeti együttműködésről; szakmai kitekintés Karcagra (a 70 éves Kultúrpalota, továbbá népművészeti, kulturális és turisztikai látványosságok megtekintése).

FELHÍVÁS

Az **Örökségünk Őrei Alapítvány** az azonos nevű szervezet – általában középiskolás és egyetemista korú – tagjai számára rendezendő, olvasótábor jellegű nyári táboraihoz táborvezetésre vagy kiscsoportvezetésre vállalkozó népművelő szakembereket keres.

Elfoglaltság: 2 hét, jövedelem megállapodás szerint.

Az alkalmazás feltétele: részvétel egy 2-3 hátvégére és egy gyakorló-táborra kiterjedő, ingyenes felkészítő tanfolyamon.

Vezető tanár: dr. Bánlaky Pál.

A feladatot sikerrel megoldókat a további években is foglalkoztatni kívánjuk.

Jelentkezés: mielőbb, de legkésőbb május 15-ig az alapítvány 60/451-695 számú telefonján vagy levélben (Örökségünk Őrei Alapítvány, 1250 Budapest, Pf. 6.).

DÍJAK, KITÜNTETÉSEK

A Novák József Emlékéremet 1997 február 13-án a Magyar Művelődési Intézetben adta át **Brüll Editnek** és **T. Kiss Tamásnak** Maróti Andor.

A Magyar Köztársaság elnöke - a miniszterelnök javaslatára - nemzeti ünnepünk alkalmából a Magyar Köztársasági Érdemrend Középkeresztje kitüntetést adományozta **Tímár Sándornak**, a Magyar Állami Népi Együttes Állami díjas művészeti vezetőjének, Érdemes Művésznek. A Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztet adományozta: **Rachow Edwardnak**, az erdőkertesi Ady Endre Művelődési Ház gondnokának, műszaki vezetőnek. A Magyar Köztársasági Bronz Érdemkeresztet adományozta: **Bálint Ákosnak**, a Magyar Állami Népi Együttes néptáncművésznének. Harangozó Gyula díjat adományozott: **Mosóczi Istvánnak**, a BM Duna Művészegyüttes koreográfusának, művészeti vezetőnek. A Művelődési Szolgálatért díjat adományozott **dr. Baka Józsefnek**, a Pannon Agrártudományi Egyetem gazdasági főigazgatójának; **dr. Boros Erzsébetnek**, a Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatali oktatási referensének; **Kapuszta Katalinnak**, a Gödöllői Művelődési Központ művelődésszervezőjének; **Kámán Jánosnak**, a győri Arany János Általános Iskola szakmunkásának; **Kismányoki Károlynak**, a pécsi Városi Televízió stúdióvezetőjének, felelős szerkesztőnek; **Kovács Györgynének**, a Magyar Táncművészeti Főiskola művészeti titkárának; **dr. Páll Istvánnak**, a Nyíregyháza-Sóstói Múzeumfalui igazgatójának; **dr. Rác Józsefnének**, a Soproni Egyetem múzeum-igazgatójának; **Rummel Bélánénak**, a Művelődési és Kozoktatási Minisztérium főosztályvezető-helyettesének; **dr. Sebes Józsefnek**, a Művelődési és Kozoktatási Minisztérium főosztályvezetőjének; **Soós Jánosénak**, a Művelődési és Kozoktatási Minisztérium főtanácsosának; **Varga Lászlónénak**, a Párizsi Magyar Intézet művészeti titkárának; **dr. Varga Tibornénak**, a József Attila Tudományegyetem gazdasági előadójának; **Wida Józsefnének**, a Művelődési és Kozoktatási Minisztérium főelőadójának.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A Művelődési és Kozoktatási Minisztérium Közművelődési Főosztálya, a Népművészeti Egyesületek Szövetsége, a Kézműves Alapítvány, a Pályakezdő Fiatalok Esély Alapítványa, a Magyar Művelődési Intézet valamint az alábbi intézmények meghírdetik a **II. ORSZÁGOS IFJÚSÁGI NÉPI KÉZMŰVES PÁLYÁZATOT A 10 - 25 ÉVES FIATALOKNAK**. A pályázatot meghírdetők lehetőséget kívánnak teremteni a Magyarországon és az ország határain túl élő, a hagyományos kézművességgel foglalkozó fiataloknak a bemutatkozásra, a megmértetésre a hagyományápoló tevékenységük továbbfejlesztéséhez. Ennek érdekében az alábbi kategóriákban csak a megjelölt helyszíneken lehet pályázni: **1. Fonható szál as anyag:** gyékény, szalma, vessző, sás, csuhé. Megyei Művelődési Központ és Kézműves Szakiskola 5600 Békéscsaba, Orosházi u. 32. Tel.: 66/325-598 A pályázat gondozója: Kölcseyné Balázs Mária. A pályamunkák beadásának ideje: 1997. július 7-11-ig, naponta: 8-16 óráig **2. Textil:** szövés, hímzés, csipke, nemez, kékfestő. Kézműves Szakiskola 7150 Bonyhád, Széchenyi tér 2. Tel.: 74/451-455. A pályázat gondozója: Szabóné Énkes Éva A pályamunkák beadásának ideje: 1997. augusztus 25-29-ig, naponta: 8-16 óráig **3. Fazekas:MMIK Szakiskolája** 8900 Zalaegerszeg, Kisfaludy u. 7-11. Tel.: 92/314-580 A pályázat gondozója: Prokné Tirner Gyöngyi. A pályamunkák beadásának ideje: 1997. augusztus 25-29-ig, naponta: 8-16 óráig **4. Fafaragás:** kéreg, fa szaru, csont. Népi Kismesterségek, Szolgáltató Mesterségek Szakiskolája 4181 Nádudvar, Ady tér 10. Tel.: 54/480-730 A pályázat gondozója: Galánfi András A pályamunkák beadásának ideje: 1997. augusztus 25-29-ig, naponta: 8-16 óráig **5. Bőrművesség és népi ékszer:** Grassalkovich Művelődési Központ Pályakezdők Szakiskolája, 3000 Hatvan, Grassalkovich kastély tel.: 37/346-125 vagy 342-383 A pályázat gondozója: Horváth Tibor. A pályamunkák beadásának ideje: 1997. augusztus 25-29-ig, naponta: 8-16 óráig. Pályázhatnak: Egyének: 3 db tárggyal vagy egy összetartozó kollekcióval. Közösségek (szakkörök, szakiskolák): egy összetartozó kollekcióval. Nevezési díj: melyet a pályamunkák beadásakor kell befizetni, egyéni pályázóknak: 500.-Ft, közösségi pályázóknak: 1000.-Ft. A pályamunkákon olvasható felirattal szerepeljenek a következő adatok: 1. Az alkotó neve, életkora, címe, (iskolája) 2. A pályamunka megnevezése, mérete, anyaga, értéke 3. Szakköröknél, iskoláknál a köz, intézmény pontos címe, telefonszáma, a szakoktató, szakkörvezető neve. (Kérjük, hogy a fenti adatokat pontosan közölje minden pályázó!) **Díjazás:** A beérkezett alkotásokat életkori kategóriánként értékeli a zsűri: 10-15 évesek (egyéni-közösségi) I.-II.-III. díj és különdíjak. 16-25 évesek (egyéni-közösségi) I.-II.-III. díj és különdíjak. A felsorolt kategóriákban a megjelölt helyszíneken kiállításon mutatják be a zsűrizett alkotásokat. Ezt követően minden kategória legjobbjai jutnak tovább az Ifjú Kézművesek Országos Kiállítására, melynek szervezője és helyszíne az Újkerti Községi Ház, Debrecen, Jerikó u. 17-19. Tel.: 52/413-922 gondozója: Dr. Tar Károlyné. Az országos kiállítás megnyitójára és a díjak átadására várhatóan 1997. november hónapban kerül sor. A pályázatokhoz és kiállításokhoz Vándorlegény konferenciák, találkozók és szaktáborok is kapcsolódnak. A pályázattal kapcsolatos további információ a megjelölt helyszíneken kérhető személyesen vagy telefonon.

INFORMÁCIÓK

1997. március 16-án délelőtt nyílt meg a Budapesti Kongresszusi Központban a XVI. Országos Amatőr Képző- és Iparművészeti Kiállítás (AUTODIDAKTA), amelyet Dr. Szabó Zoltán államtitkár nyitott meg és amely április 1-ig tart nyitva. A kiállítás a Magyar Művelődési Intézet megbízásával készült.

A CIVICUS: a Civil Szervezetek Világszövetsége Világtalálkozóját Budapesten tartja, 1997. szeptember 23-26-ig, "Civil részvétel és globalizáció: partnereink megnyerése" címmel.

Megjelent Gönczi Ferenc: *Göcsej s Kapcsolatosan Hetés vidékének és népének összevontabb ismertetése*. A monográfia első ízben 1914-ben jelent meg. A Göcseji Hetek rendezvénysorozat 1930-as évek beli hagyományának föllevenítésére vállalkozó Zalaegerszegi Városi Művelődési Központ 1996 végén reprint kiadásban újra hozzáférhetővé tette a művet, hiszen már az antikváriumokban és a könyvaukciókon sem lehetett megtalálni. Nem csak a zalai ember számára jelent a könyv fölbecsülhetetlen értékű kincset, hiszen Gönczi Ferenc a kor tudományos színvonalából messze kiemelkedő néprajzi, kultúr-antropológiai, szociológiai, művelődéstörténeti komplex szemléletű művet alkotott. A zalai, rádói születésű tudós a korabeli népelet megdöbbentően sokrétű leírását, elemzését vállalta föl. A 700 oldalas munka közel 500 képi illusztrációt tartalmaz, amelynek minden darabja - a fotók, a rajzok, a térképek - Gönczi keze alól került ki. Különösen ajánljuk a munkát a népművészet, a néprajz iránt érzékeny embereknek; iskoláknak, óvodáknak, ahol gazdag kincsestárként használható több tantárgy keretében is; művészeti csoportoknak, köröknek; főiskolai-egyetemi hallgatóknak. A mű 2.500 ft-os áron kapható, ill. megrendelhető a Zalaegerszegi Városi Művelődési Központ és Művészeti Iskola gazdasági irodájában: 8900 Zalaegerszeg, Landorhegyi u. 21. Tel.: 92/314-120, tel./fax: 92/316-129 E-mail: infra@mail.sicnet.hu.